

Съвременнитѣ хора сж дошли до пълно обезвѣряване: тѣ не вѣрватъ нито въ себе си, нито въ ближния си, нито въ своя Създателъ. Който вѣрва въ Великото Начало на живота, той ще вѣрва и въ себе си, и въ своя ближень. И обратното е вѣрно: който не вѣрва въ Бога, той въ никого не вѣрва. Въ това седи дълбокиятъ смисълъ на живота, който води къмъ реалността. Въ това отношение, човѣкъ, въ истинския смисълъ на думата, е онзи, който съ нищо не може да се опетни, отъ нищо не може да се подпуши. Реаленъ животъ е онзи, който отъ нищо не се опетнява. Кое наричаме чисто, реално нѣщо въ живота? Всѣка рѣка, колкото малка да е, която не се подпушва, е чиста; водата на тази рѣка може да изчисти, да изпере, да измие и най-нечиститѣ нѣща. Рѣка, която се подпушва, е нечиста. Мнозина желаятъ да бждатъ като праведнитѣ хора. Който иска да бжде като праведния, той трѣбва да мисли, да чувствува и да постѣпва като него. Ако мисли, чувствува и постѣпва като грѣшника, а иска да мине за праведенъ, той нѣма да успѣе. Щомъ живѣе живота на грѣшника, ще бжде като него — нищо повече. Праведниятъ не може да познае грѣшника, ако не слѣзе на неговото ниво и не живѣе като него. Грѣшникътъ не може да познае праведния, ако не се качи до него и не мине презъ неговия животъ. Знаете ли, колко е опасно да слѣзете до нивото на грѣшника и да живѣете като него? Голѣма е дълбочината, въ която грѣшникътъ живѣе. Ако на тази дълбочина слѣзе нѣкой неподготвенъ човѣкъ, за дълго време неговитѣ пѣтища и съобщения ще се прекжснатъ, докато единъ день дойде нѣкой великъ духъ да го извади оттамъ. Нѣкой казва: Азъ искамъ да опитамъ този животъ. — Можешъ да го опиташъ, но ако отговаряшъ на качества, които се изброяватъ въ стиха: „Като оскѣрбени, а то винаги сме радостни; като сиромаси, но мнозина обогатяваме; като че нищо нѣмаме, а всичко владѣемъ“. Въ този стихъ апостолъ Павелъ е далъ методъ, какъ да се превръща скръбта въ радост. Той познава този методъ, както рудокопачътъ може да превръща рудата въ нѣщо ценно, и да отдѣля отъ нея потрѣбното отъ непотрѣбното. Той е употребилъ огъня и редъ други срѣдства, докато най-после самъ е научилъ изкуството да превръща енергиитѣ, което е изказалъ въ цитирания по-горе стихъ.

Много отъ съвременнитѣ хора ставатъ религиозни, само за да подобрятъ материалното си положение. И обра-